

[Boligministeren.]

Dalsagers spørgsmål, nemlig at der med de forholdsregler, der er truffet vedrørende optagelsen af forhåndslån, skulle være tale om en genindførelse af obligationsrationeringen. Man kan snarere sige tværtimod, idet der med dette skridt først og fremmest stiles mod at opnå en situation på obligationsmarkedet, hvor en genindførelse af obligationsrationeringen skulle kunne undgås. Dette sker ved den nu etablerede ordning på den måde, at en større del af byggefinansieringen lægges over på banksystemet, således at der navnlig på kort sigt, men også i det lange løb sker en formindskelse af obligationsudbudet i sammenligning med, hvad der ellers ville have været tilfældet.

Heraf følger også, at hensigten med de nye forholdsregler på ingen måde er at ramme boligbyggeriet, og jeg vil fremhæve, at den nuværende situation på penge- og kapitalmarkedet, der er præget af en meget stor likviditet i bankerne, skulle rumme gunstige muligheder for, at denne omlægning af finansieringen kan foregå uden at ramme boligbyggeriet.

Man kan naturligvis ikke afvise, at enkelte banker ved den nye ordning skulle komme ud for likviditetsproblemer, selv om det er vanskeligt at se, at dette specielt skulle ramme egnsudviklingsområderne, men i øvrigt må jeg henvise til, at den fremtidige ordning af forhåndsbelaeningen først nu er ved at blive udformet af Nationalbanken og realkreditinstitutionerne, og at Nationalbanken over for bankerne har tilkendegivet, at man, når den nye ordning var fastlagt, ville optage forhandling med bankerne om, hvilke regler der skal gælde fremover med hensyn til den fornødne tilførsel af likviditet til erstatning for den likviditet, bankerne hidtil har tilvejebragt gennem forhåndsbelaeningen.

Nationalbanken har herunder fremhævet det ønskelige i, at der i denne forhandlingsfase ikke sker noget brud på byggerytmen, og at bankerne derfor fortsætter deres byggefinansiering i normalt omfang i tillid til den ordning, der senere vil blive truffet.

Der er næppe grund til at tvivle på, at Nationalbanken er indstillet på at finde frem til ordninger, der også efter overgangsperioden kan sikre finansiering af igangsættelse af boligbyggeri af mindst samme omfang

som i 1968. Foranstaltningerne skulle altså være neutrale såvel over for boligbyggeriet som over for spørgsmålet om egnsudviklingsområde eller ikke-egnsudviklingsområde.

Poul Dalsager: Jeg takker ministeren for svaret. Jeg må sige, jeg bliver lidt beroliget over at erfare, at disse forhandlinger er i gang. Det er rigtigt, at det teknisk rigtige udtryk ikke er obligationsrationering, det ved jeg selvfølgelig godt, men ministeren forstår sikkert også, at virkningerne vil være næsten ligesom ved obligationsrationering.

Jeg er klar over, at det ikke har været hensigten at ramme boligbyggeriet, men det vil også kunne forstås, at konsekvensen meget vel kan blive, at man rammer boligbyggeriet. Når ministeren siger, at det ikke specielt er egnsudviklingsområderne, der kan komme i vanskeligheder, er det nok, fordi jeg ikke har udtrykt mig tydeligt nok. Ligesom alle andre ting her i landet bevæger også pengestrømmen sig fra vest imod øst, hvilket betyder, at likviditetsvanskeligheder i pengeinstitutter altid har en tendens til at virke stærkere i egnsudviklingsområderne, som jo fortrinsvis befinder sig mod vest og nord.

Hvis jeg skulle hviske ministeren et godt råd i øret med hensyn til at afværge, hvad der eventuelt kunne ske her, kan jeg da fortælle, at vi tidligere har haft en ordning, hvorefter Nationalbanken erklærede sig parat til i visse situationer at yde genbelåning af byggelån. Hvis banker og sparekasser fik et tilsagn om, at det eventuelt kunne tænkes, ville det berolige meget i de områder, det drejer sig om.

Boligministeren (Hastrup): Jeg har ikke grund til at nære tvivl om, at Nationalbanken fortsat vil være opmærksom, hvis der skulle opstå sådanne specielle problemer som dem, hr. Poul Dalsager fremhævede her i sine afsluttende bemærkninger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Evald Kristensen* til forsvarsministeren:

„Hvilke planer har ministeren om udskiftning af fyrskibene med faste fyrtårne, en række lystønder med små fyrbåker samt om etablering af yderligere fyrbåker?“